

Nr 72

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350); given Stockholms slott den 17 februari 1956.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Förslag

till

Lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)

Härigenom förordnas, att valutalagen den 22 juni 1939¹, vilken jämlikt lag den 3 juni 1955 (nr 302) gäller till och med den 30 juni 1956, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1957.

¹ Senaste lydelse av 5 § se 1940: 613.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 ja-
nuari 1956.*

N ä r v a r a n d e:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LINDHOLM.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, följande.

Genom valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350) har Kungl. Maj:t erhållit befoget att, när riksdagen ej är samlad, under vissa förutsättningar förordna om inskränkning i olika hänseenden av förfoganderätten över utländska betalningsmedel m. m. Under tid, då riksdagen är samlad, äger Kungl. Maj:t enahanda befoget efter inhämtande av riksdagens samtycke. Lagen gällde ursprungligen till och med den 31 mars 1940 men har därefter erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 3 juni 1955 (nr 302), enligt vilken giltighetstiden utsträcks till och med den 30 juni 1956. Genom lag den 28 juni 1940 (nr 613) erhöi 5 § valutalagen ändrad lydelse.

Med stöd av valutalagen utfärdades efter inhämtande av riksdagens samtycke valutaförordningen den 25 februari 1940 (nr 97). I denna förordning, vilken jämlikt valutalagen icke gäller längre än sagda lag äger giltighet, har vissa ändringar genomförts genom förordningar den 17 maj 1940 (nr 348), den 28 juni 1940 (nr 614), den 9 maj 1941 (nr 244), den 20 oktober 1944 (nr 693), den 26 januari 1945 (nr 16), den 3 juni 1949 (nr 312) och den 3 juni 1955 (nr 303).

I en den 13 oktober 1955 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *fullmäktige i riksbanken* begärt förlängning av valutalagens giltighetstid. Bankofullmäktige har därvid erinrat om, att fullmäktige i särskild skrivelse samma dag till Kungl. Maj:t framlagt förslag rörande ändrad organisation för handhavandet av valutaregleringen samt förordat en allmän översyn av valutalagstiftningen. I avvaktan på en eventuell revision av valutalagstiftningen anser fullmäktige det nödvändigt, att valutalagen erhåller förlängd giltighet, förslagsvis för ett år.

Styrelsen för valutakontoret har i skrivelse till Kungl. Maj:t den 15 oktober 1955 anmält, att den biträder bankofullmäktiges hemställan angående förlängd giltighet av valutalagen.

Fullmäktige i riksgäldskontoret samt bank- och fondinspektionen, vilka efter remiss avgivit yttranden i ärendet, har förklarat sig icke ha något att erinra mot bifall till bankofullmäktiges hemställan.

Departementschefen. Såsom bankofullmäktige i sin skrivelse erinrat, har fullmäktige i oktober förra året framlagt förslag rörande ändrad organisation för handhavandet av valutaregleringen och i samband därmed även hemställt om en översyn av gällande valutalagstiftning. Jag har för avsikt att inom den närmaste tiden begära Kungl. Maj:ts bemyndigande att tillsätta en särskild utredning med uppdrag att verkställa en sådan översyn. De frågor som därvid kommer att aktualiseras kan antagas ha ett nära samband med spörsmålet om valutakontrollens organisation. Ett ställningstagande till de organisatoriska frågorna bör därför anstå i avvaktan på resultatet av nyssnämnda utredning. Det förestående utredningsarbetet hinner uppenbarligen icke slutföras i sådan tid att därav föranledda förslag kan underställas innevarande års riksdag. I detta läge biträder jag bankofullmäktiges förslag, att valutalagen — vars giltighetstid utgår den 30 juni 1956 — i sin nuvarande lydelse förlänas fortsatt giltighet jämväl för tiden därefter. I likhet med vad som skett tidigare år bör förlängningen avse ett år eller sålunda tiden till och med den 30 juni 1957.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över ett inom finansdepartementet upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)*, av den lydelse *Bilaga*¹ vid detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Harald Haggquist

¹ Bilagan, som är likalydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här utelutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 14 februari 1956.

N ä r v a r a n d e :

justitieråden LECH,
REGNER,
LIND,
regeringsrådet LORICHS.

Enligt lagrådet den 10 februari 1956 tillhandakommet utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 27 januari 1956, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen i finansdepartementet C. V. Åbjörnsson.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Sverker Jonson

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 februari 1956.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, lagrådets den 14 februari 1956 avgivna utlåtande över det till lagrådet den 27 januari 1956 remitterade förslaget till *lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)*.

Föredragande departementschefen hemställer att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Sven Brodén